

A napló.

Article URL
www.asztrologia.ro/

Author
Dénes Mária

Published: December 13, 2018, 1:43 pm

Dénes Albert Az elámulás tanulmányom végén említést tettem arról, hogy az ember vizionárius forgatókönyveket hordoz magában, esetleg anélkül, hogy erről tudna. (Az imagináció nyelvén, központosímlányosra»sége című tanulmányomban.) A forgatókönyvek, attól eltekintve, hogy viselkedésüknek sejtelve sincs jelenlétekről és hatásokról, nagyon jól tudnak megkérni az eseményeket, történeteket, misztikusan szöveve beidéz az eseményeket. Az illető csak csodálkozik, vagy éppen nagyon bosszús, hogy ő jara és ő jara hasonló csúba kerül. Ez mondjuk az egyik eset. Más esetben az egész gyökere ellenére eltérő az események milyensége és sokkal nehezebb felismerni, hogy ugyanazon forgatókönyv alapján készültek. Az ember gondolkodik, emlékei, szándékai, örösei vannak, köpek ezrei nyomulnak agyába, emellett van egy belső köráramlása is. Ha akarja, ha nem valamilyen rendeződés indul meg benne, és személynél alkatának megfelelően inkább is rendezi ezt az állapotot, amely köpek, élmények, gondolatok, stb. sokaságából áll. Persze ezt a rendezést úgy kell érteni, hogy amennyiben nem tudatos, akkor inkább egy rendezetlen halmaz keletkezik, olyan amilyen ilyen módon keletkezni tud. Az elemek természetük szerint spontán elhelyezkednek valamelyest, de ezt teljesül sem lehet tudatosan létrehozott rendnek tekinteni. Nagy kavargás van így az emberben, és azok az imaginatív asszociációs elemek, amelyek éppen az illető ember személynél letételek meghatározott mozzanatait indítják be, mindjárt másként látnak akkor, ha valamilyen olyannal találkozik, ami rokontermészetű az imént említett asszociációs elemekkel. Ezt egyfajta rezonanciának is lehet nevezni s metafizikai magyarázatul szolgálhat arra, például, hogy valaki miért találja magát mindig és mindig körülölelve csetepaték kellés közepében. Mindez, amit leírta megfelelősei vannak a személynél horoszkópban. Éppen ezért a horoszkóp jelzi azt is, hogy milyen egy személynél viszonya a saját imaginációját állszetevő körülölelve erőkkel.

Jelen tanulmányban arról lesz szó, hogy miért a naplóról az egyik leghatékonyabb lehetőséggel arra, hogy az ember feltárja a magában hordozott forgatókönyveket és a nemkívánatosakat ki tudja tisztítani vagy másként tenni a helyesnek elfogadható irányba. Először állszetett másképp van szó, ezért máris eleve jól, ha valamiféle ráigzástól keresztlé megvágás, és erre teljesíthetően megfelel az árs. A forgatókönyvek felfejtése nem olyan egyszerű, mert hiába teszem fel magamnak a kérdést felőletesen, hogy mit is forgatok a fejemben, mert a világ az éppolyan felőletes lesz, mint a kérdésfeltevés. El kell mondanom, és a gondolatokat alaposan kell vezetni egy értelmezési fonal mentén, ahhoz, hogy amint árok, abban lassan-lassan körvonalazni kezdjen a probléma igazi értelme és egyben megoldási lehetősége. Ugyanis nem úgy teszem fel a kérdést, hogy lám, milyen forgatókönyveket hordozok magamban, hanem

mindig egy konkrét problémában indulok ki, azzal a gondolattal, hogy e problémának megvan a maga forgatókönyve. A személyes horoszkóp ismerete és a nehézségek metafizikai vonatkozásai tudása nagyon jól fog az ilyen értelmezésekben, mert ezek hiányában egyszer csak azon kapjuk magunkat, hogy nincs amihez kétfélek azt, amit addig leírtünk, újra és újra ugyanazt kezdjük a rólunk, nem tudunk elübbre jutni az értelmezésben. Már eleve jól, ha például Jupiter problémában indulok ki. Mit jelent ez? Azt, hogy rendelkezve az asztrológiai ismeretekkel bizonyos problémákat már eleve a Jupiternek megfelelő társaságban sorolom és ez így megadja a problémával kapcsolatos értelmezést, naplóról és alapvető karaktert, értelmezési fűvonalat. Amikor szituációkat durván félreismerek, és félreismerésem kapcsán durva baklövéseket követek el, amire persze csak utólag bűnbölközök, már tudom, hogy honnan fáj a szél, mert ismerem a horoszkópban lévő Jupiter helyzetét és azt is tudom, hogy az elübb említett problémák nagyrésze ide tartozik. Tudom ilyenkor tehát, hogy miről is kell naplózni. Természetesen vannak más bolygókkal, vagy horoszkópházakkal kapcsolatos problémák, a Jupiter említése itt csak egy példa volt. Példa, azt erősen kétfélek, hogy valami asztrológia és metafizika ismerete nélkül elöng ne lenne úgy naplózni, hogy az azt az eredményt hozza, amit elvárunk tőle. Világosan látni a fontos körülményekben...

Az ember vesz egy félzetet és őni kezd az újat éppen abban az időszakban érintő legfontosabb problémáiról. Fogalmazza meg magát a problémát. Ártja le, hogy hogyan állt ezt a problémát. Képezze úgy, hogy a probléma nem egy homogén, nem egy egynemű valami, hanem struktúrája van, felépítése és őni le, hogyan látja felépülését a problémát. Probléma meghatározza a probléma lényegi vonásait, amelyet úgy érez, hogy kimondottan a problémára jellemzőek. Keresse meg azokat a színterületet, azokat az érzéseket, amelyek a problémát jellemzők. Képezze el azt is, hogy most egy ilyen problémával éppen nem rendelkezőként kétfélek-t a valóságban, aki márpedig rendelkezik a problémával. Tájékoztadjon, olvasson utána az illető problémának és az információk segítségével ismét a problémát le naplózni. Hasonló esetben kétfélek, hogy az első megkérdezéshez viszonyítva mennyit alakult az értelmezése a második, a harmadik, vagy a többéknél naplózás során. Nem árt mindig megtartani a probléma-centrikus magatartást, végül az egész naplózás arra jól, hogy problémákat tárunk fel, megtaláljuk a lehetséges megoldásokat, kidolgozzuk a tervet, s végül teljesen felülkerekedünk a problémákon.

Nem mindenkinek felel meg ez a lehetőség, mármint a naplózás, vagy legalábbis úgy hiszi, hogy nem felel meg, mert nem szeret őni, elfoglalt ember, nincs ideje, vagy valamilyen más okból nem igazán megy neki. Gyakran előfordul, hogy pontosan ilyen személyeknek lenne erre szükségük. Ez derül ki például a horoszkópjukból. Természetesen én erre legyint, hogy horoszkóp ide, naplózás oda, neki mennie kell, mert fontos dolgai vannak, nincs ideje, hogy egy-két, vagy két-három órát árogasson, félrend, ha feladataival éppen belefér az időbe. Aztán egy idő után az állandós tönkélésével kapcsolatos fontosság-tudata mintha átmenne egy kimerültség-erőssébe, mintha úgy kezdené érezni, hogy valami felülről lenyomott. Nem baj. Vitaminokat szed, erőtlenítő kiegészítőket, megkeresi magában a leghatásosabb élelmiszert jelmondatokat, motivációkat, indokokat és tovább rohan. Hogy meddig, nem tudhatom. Át se. Tulajdonképpen egy bizonyos el-nyegtelenedésre vonatkozó tudást, vagy inkább ettől valószínűleg lemondást hordozza rejtve állandósan magában és eszeveszettül kompenzálja, ellensúlyozza a belülről áruházi erősséget azzal, amivel tudja. Rádácsol eredményeivel henceg magának és a világnak s kétfélekben az ésszeroppanás szakadéknak peremén inog. Ha végül, mondjuk, naplózni, hogy hadd próbálja megfogalmazni, mit is gondol valójában magáról, egészen más derengene fel számára, mint ahogy eddig hitte. Kiderülhetne például az, hogy akit teletorokkal élelmiszerként kiállított ki, az korántsem volt igazi élelmiszer. Án magára ragasztott-alkalmazott

